

Queen Margaret University
EDINBURGH

Τίτλος:

Επικοινωνώντας με έναν αφασικό ασθενή: Θεώρηση μέσω ανάλυσης συνομιλίας
[Communicating with an aphasic adult: A conversation Analytic Perspective]

Συγγραφείς:

Κοτσάνπαπα Ειρήνη – Στυλιανή

Επόπτης:

Κυριαζής Κυριάκος

Θεματική Ενότητα:

Δυσφασία

Σκοπός της μελέτης

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η πρακτική προσέγγιση της ΑΣ μεταξύ ενός αφασικού ασθενούς [ΑΑ] και ενός λογοθεραπευτή [ΛΘ].

Στόχος της μελέτης

Ο ερευνητής/θεραπευτής θα αναλύσει τα δεδομένα, που συλλέχθηκαν κατά τη διάρκεια μίας θεραπευτικής συνεδρίας. Συγκεκριμένα, ο ερευνητής θα καταγράψει και θα αναλύσει ποιοτικά τις «λεπτομέρειες» της συνομιλίας, συμπεριλαμβάνοντας τις χειρονομίες, τις κινήσεις, τις παύσεις, τις επαναλήψεις, τους δισταγμούς, τις επανεκκινήσεις, τις επαναδιατυπώσεις, καθώς και τις εκφράσεις του προσώπου. Επιπροσθέτως, θα μελετήσει τις συνέπειες της ΑΣ σχετικά με την αλληλεπίδραση και την επικοινωνία του ΑΑ και του ΛΘ.

Σχετικά με την ερευνητική υπόθεση της συγκεκριμένης μελέτης, καμία ερευνητική υπόθεση δεν στηρίζει τη συλλογή δεδομένων, διότι τα αποτελέσματα προκύπτουν από τα ίδια τα δεδομένα (Whithworth et al., 1997).

Μεθοδολογία

Προς το τέλος της ίδιας δεκαετίας του 1980, η ΑΣ εφαρμόστηκε και στο τομέα της αφασιολογίας. Συγκεκριμένα, μελετήθηκε και εφαρμόστηκε από τους Milroy και Perkins, το 1992. Άλλες σημαντικές μελέτες υπήρξαν των Lesser και Perkins το 1999 και του Wilkinson του 2000. Η πιο πρόσφατη ήταν των Beeke et al. (2014), στην οποία παρατηρήθηκε ότι η δεξιότητα της γραφής του αφασικού ασθενούς χρησιμοποιήθηκε ως ένα μέσο ανακατασκευής του λόγου του κατά τη διάρκεια της αλληλεπίδρασης με τη γυναίκα του.

Αποτελέσματα

Ο σταθερός τόνος φωνής του ΛΘ, οι χειρονομίες ματιών και χεριών, η βλεμματική επαφή ήταν καταλυτικές και είχαν θετική επίδραση στην επικοινωνία τους. Συμπερασματικά, τα νεύματα και οι κινήσεις ξεπέρασαν τις γλωσσικές δεξιότητες.

Επιπροσθέτως, σημαντικό ρόλο στην αλληλεπίδραση είχαν οι επανεκκινήσεις του λόγου του ασθενούς, όπου ήταν εμφανείς μέσω των παύσεων του.

Αξιοσημείωτο είναι ότι, ενώ οι Whitworth κ.α. (1997) υποστήριζαν ότι η συγκεκριμένη μεθοδολογία χρησιμοποιείται μόνο υπό της φυσικής συζήτησης και όχι υπό στοχευμένων δραστηριοτήτων (όπως για παράδειγμα σε επαναλήψεις λέξεων/προτάσεων, κατονομασία εικόνων), στη συγκεκριμένη μελέτη η εφαρμογή της ΑΣ πραγματοποιήθηκε συμπληρωματικά και μέσω στοχευμένων δραστηριοτήτων, όπου οι κινήσεις, τα νεύματα του θεραπευτή, βοήθησαν τον ΑΑ να επικοινωνήσει αποτελεσματικότερα με τον ΛΘ.

Λέξεις κλειδιά:

ανάλυση συζήτησης, στοχευμένες δραστηριότητες, αλληλεπίδραση, βλεμματική επαφή, χειρονομίες

Βιβλιογραφία

BEEKE, S., JOHNSON, F., BECKLEY, F., HEILEMANN, C., EDWARDS, S., MAXIM, J. AND BEST, W. 2014. Enabling Better Conversations Between a Man With Aphasia and His Conversation Partner: Incorporating Writing Into Turn Taking. *Language and Social Interaction*, 47 (3), 292-305.

HUTCHBY, I. AND WOOFFITT, R. 1998. *Conversation Analysis. Principles, Practices and Applications*. Oxford: Blackwell.

MILROY, L. & PERKINS, L. 1992. *Repair strategies in aphasic discourse: towards a collaborative model*. *Clinical Linguistics and Phonetics*, 6, 27-40.

RICHARDS, K. 2005. Introduction. In Richards, K. and Seedhouse, P. (Eds.). *Applying Conversation Analysis*. Hampshire: Palgrave Macmillan. pp.1-15.

WHITWORTH, A., PERKINS, L., AND LESSER, R. 1997. *Conversation Analysis Profile for People with Aphasia*. London: Whurr.

Queen Margaret University
EDINBURGH

Thesis Title:

Communicating with an aphasic adult: A conversation Analytic Perspective

Dissertation author

Kotsanpapa Eirini-Styliani

Supervisor

Kyriazis Kyriakos

Topical unit

Dysphasia

Summary

Specific aims

The aim of the present study is the conversation analytic perspective of communication between the therapist and the aphasic patient.

The researcher will analyze the data collected, after the end of the session. More specifically, the researcher, with the use of conversational analytic methodology, will analyze qualitatively the “details” of conversation, including gestures, movement, pauses, repetitions, hesitations, re-starts and facial expression of aphasic patients in order to identify interactional patterns and the consequences in communication.

Research Questions and Hypothesis

In this study the aim of the application of the conversation analytic framework is to reach a deeper understanding of communication between people with aphasia and SLTs. Within this framework, “no hypothesis underpins the collection of data, rather these are included from the data itself” (Whithworth et al. 1997).

Methodology

In the end of the 1980s, CA was also applied to aphasiology (Milroy & Perkins 1992; Lesser & Perkins 1999). Specifically, CA was studied and implemented by Milroy and Perkins, in 1992. The studies of Lesser and Perkins (1999) and Wilkinson (2000) were supposed to be significant for the aphasiology science. A recent study was Beeke et al. (2014), which was analyzed an intervention in the conversations between a chronic aphasic patient and his wife. It is notable to mention that pre-intervention analysis disclosed the ability of writing as a source for turn-construction.

Results

SLT’s gestures, movement, eye-gaze were important for their communication. Consequently, the gesture skills outstripped language skills in aphasia.

Additionally, P’s re-starts, which was obvious through her pauses, were significant for their interaction.

Finally, the study of Whitworth et al. (1997) demonstrated that CA is focused on what participants do during the session. Analysis is conducted on natural conversation, without demanding tasks (such as repetition of word/sentence and naming of picture). However, the specific results have given the chance to SLT to use CA in the demanding task (sentence repetition). During this demanding task, the gaze, the SLT's gesture and the prompt assisted the aphasic speaker to communicate with her SLT.

Thus, analysis can be conducted on a natural conversation and an intervention with demanding tasks.

Keywords

conversation analysis, demanding tasks, interaction, eye gaze, gestures

References

BEEKE, S., JOHNSON, F., BECKLEY, F., HEILEMANN, C., EDWARDS, S., MAXIM, J. AND BEST, W. 2014. Enabling Better Conversations Between a Man With Aphasia and His Conversation Partner: Incorporating Writing Into Turn Taking. *Language and Social Interaction*, 47 (3), 292-305.

HUTCHBY, I. AND WOOFFITT, R. 1998. *Conversation Analysis. Principles, Practices and Applications*. Oxford: Blackwell.

MILROY, L. & PERKINS, L. 1992. Repair strategies in aphasic discourse: towards a collaborative model. *Clinical Linguistics and Phonetics*, 6, 27-40.

RICHARDS, K. 2005. Introduction. In Richards, K. and Seedhouse, P. (Eds.). *Applying Conversation Analysis*. Hampshire: Palgrave Macmillan. pp.1-15.

WHITWORTH, A., PERKINS, L., AND LESSER, R. 1997. *Conversation Analysis Profile for People with Aphasia*. London: Whurr.